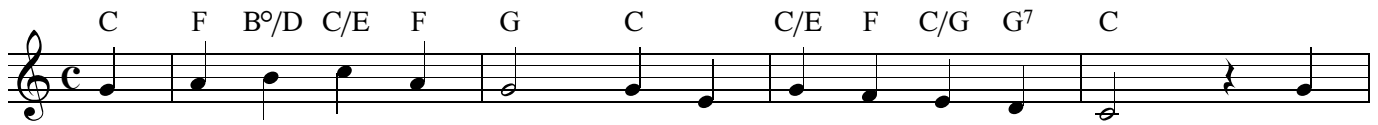

389

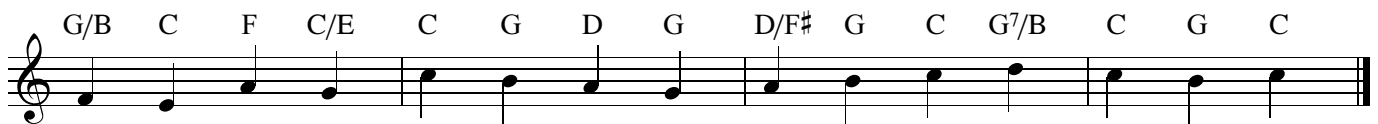
Hin mæta morgunstundin

1. Hin mæt - a morg - un - stund - in, hún minn - ir fyrst á þig sem
 2. Ég hvíld - ist við þitt hjart - a er hjá leið nótt - in myrk. Nú
 3. Því vil ég veg - semd nýj - a þér vand - a, Drott - inn minn, með
 4. Mín innst - a hjart - ans iðj - a og un - un sé það nú að

- vær - an veitt - ir blund - inn og vörð helst kring - um mig. Hvað
 ljóm - ar ljós - ið bjart - a og líf og nýj - an styrk þín
 traust - i til þín flýj - a og tign - a vilj - a þinn. Það
 vak - a vel og biðj - a í von á þér og trú og

- er ég, Guð minn, þess að þér svo þókn - ast enn að líkn - a mér?
 nýj - a mis - kunn nú mér ljær á nýj - um morgn - i, fað - ir kær.
 veri' í dag mitt verk og mið, æ, veit mér til þess kraft og lið.
 svo í frið - ar - faðm - inn þinn að fel - a all - an lífs - hag minn.

5. Þá skal ég óttast eigi,
 þinn engill fylgir mér,
 og þótt í dag ég deyi,
 þá djörfung samt ég ber
 til þín, ó, Guð, að gull í mund
 mér geymi þessi morgunstund.